

vedkommende, som var tilgængelig for Offentligheden. Det vilde sikkert ogsaa være et Fremskridt. Ministren bebudede ogsaa, at den tillige maatte indeholde en etisk Bedømmelse af den vedkommende. Det er et yderligere Fremskridt. Han kunde endvidere tænke sig at gaa til atter at genoptage de midlertidige, 3-aarige Understøttelser, og jeg forstod det saaledes, at han var villig til at dele den Liste, vi nu har, i en fast og en midlertidig. Jeg vil formene, at et betydeligt Antal af de 79 kommer ned paa den sidste. Det er jo adskillige Reformers, der her er stillet i Udsigt. Om det bliver tilfredsstillende, vil naturligvis afhænge af, paa hvilken Maade det ved nærmere Forhandling bliver praktiseret. Men under Hensyn til, at der mulig mellem anden og tredie Behandling vil kunne naas en tilfredsstillende Ordning, vil jeg tage mit Ændringsforslag tilbage, idet jeg forbeholder mig — og vi er mange, der forbeholder os det —, hvis man ikke mellem anden og tredie Behandling naar til noget, vi er tilfredse med, da at stille Ændringsforslag til tredie Behandling og saa tage Afstemningen dér.

Anden Næstformand (Parkov): Ændringsforslag Nr. 91 er taget tilbage. Ønsker nogen at genoptage det?

Rode: Diskussionen kan jo fortsættes i Henhold til det almindelige Forbehold.

Anden Næstformand (Parkov): Det er der for saa vidt ikke noget til Hinder for, men er der nogen særlig Anledning til at fortsætte den?

Rode: Ja.

Anden Næstformand (Parkov): Da ingen udtaler Ønske om at genoptage Ændringsforslaget, er det bortfaldet.

Carlsen-Skiødt: Jeg skal fatte mig meget kort. Den ærede Ordfører Hr. N. Johan Laursen sagde en hel Del gode Ord om Holberg, Goethe og Schiller. Det var meget pænt — man skal jo tale godt om de døde. Men der er den Mangel, at disse tre er ikke paa Finanslovsforslaget, saa de ligger egentlig udenfor. Jeg vilde have været meget mere glad, hvis han havde sagt, hvad han syntes om de to Forfattere, der er Tale om her, og hvis Værker vi kender, om han synes, de fremdeles burde staa paa Finansloven. Det er jo egentlig det, det her drejer sig om.

Det ærede Medlem Hr. Sundbo tilraadede at stemme for, at Fru Thit Jensen fremdeles skulde staa paa Finansloven. Jeg vil gerne med den højtærede Formands Tilladelse oplæse blot et Par Linier af Rigsdagstidenden Sp. 2170, hvor det ærede Medlem under Finanslovsforlaget første Behandling udtaler sig saaledes: „men at hun var talentløs og ublufærdig, og at der derfor ikke var nogen som helst Grund til at have hende paa Finansloven“. Det er altsaa det ærede Medlems Opfattelse; hans Synspunkt er et andet end mit, men vi kommer til det samme Resultat, at hun ikke bør være paa Finansloven.

Det ærede Medlem Hr. Rode førte et langt og jeg maa sige dygtigt Forsvar for de to Forfattere, særlig for Hr. Harald Bergstedt. Jeg skal ikke forsøge at optage Debatten i Enkeltheder, men blot fremhæve, hvad for øvrigt ogsaa er nævnt af det ærede Medlem Hr. Pinstrup, at det kan godt være, at det ærede Medlem Hr. Rode ikke har været opmærksom paa, at Verden, ogsaa vort lille Land, er anderledes i Dag, end den var i 70erne og 80erne. Der gør sig et andet Syn gældende indenfor den danske Befolkning, der er andre Ønsker fremme, der er vokset noget op, og det kan godt være, at det ærede Medlem Hr. Rode ikke har haft Øje aabent for, at dette er vokset op i de sidste 30 Aar. Men det gør man vist bedst i at regne med, ogsaa ved Bedømmelsen af dette Spørgsmaal. Jeg støtter mig i dette Tilfælde til Udtalelser i vort Lands største Presse, Venstrepressen, i de to sidste Maaneder. De Udtalelser, som der er fremkommet, underbygger mine Ord her, og det er mig en Glæde at faa Lejlighed til at sige dette, da det ikke er fra mit eget Parti, de er kommet. Ogsaa i andre Blade er der kommet saadanne Udtalelser, men jeg vil, som sagt, fremhæve, at Landets største Presse, Venstres Presse, ganske klart har underbygget mit Synspunkt, og det glæder jeg mig over. I øvrigt vil jeg sige, at der er en Mængde betydelige Forfattere, som ikke findes paa Finansloven, deriblandt ikke saa faa, hvis Bøger er udkommet i 50-000 og flere Eksemplarer.

Men det, som det egentlig nu drejer sig om, er dette — og her vil jeg gerne vende mig til den højtærede Undervisningsminister —: Er det saaledes at forstaa, at den Forhandling, der skal finde Sted mellem anden og tredie Behandling mellem Finansudvalget og Ministeren, aabner Mulighed for en Revision af den samlede Forfatterliste, altsaa Mulighed for, at Ud-